Nagyító alatt - Egek ura

2010 február 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Az Egek ura rendez?je a Junóért Oscar®-ra jelölt Jason Reitman. Aktuális történetet mesél el, melynek h?se Ryan Bingham (George Clooney) leépítési szakért?, magyarul a nagyvállalati kirúgások specialistája, akinek a legnagyobb élvezetet az nyújtja, hogy bizniszosztályon utazhat egyik mamutcégt?l a másikhoz.

Miután évekig boldogan röpködött, hirtelen azon kapja magát, hogy készen áll egy kapcsolatra. Ryan régóta roppant elégedett gondtalan életével. Repül?térr?l repül?térre, szállodáról szállodára jár, bérelt kocsin utazik. Minden, amire szüksége van, elfér a gurulós b?röndjében, a légitársaságok az elit ügyfélnek kijáró kedvezményekkel kényeztetik. Ráadásul közel jár élete nagy céljához: hamarosan meglesz a tízmillió törzsutas mérföldje. De most... hirtelen minden kicsúszik a kezei közül. Épp amikor beleszeret rokonszenves utastársába (Vera Farmiga), Ryan f?nöke (Jason Bateman) a fiatal, feltörekv? hatékonysági szakért?t?l (Anna Kendrick) hatására , hogy hívja haza. A fordulat egyszerre ijeszt? és vérpezsdít? Ryan számára – elkezd azon töprengeni, mit is jelenthet az otthon.

Felszállás

Jason Reitman els? két filmjében már megcsillogtatta kivételes vonzalmát a provokatív figurák iránt – ilyen volt a *Thank You for Smoking* dohánylobbistája és a *Juno* a terhes kamaszlánya. Reitman mindig mélyen emberi történetet mesél el h?seir?l, amelynek végén egészen más szemmel tekinthet rájuk a néz?. Ebben a szellemben fogant Ryan Bingham meséje is, akinek látszólag roppant kellemetlen foglalkozása van: ? rúgja ki az alkalmazottakat, amikor a cégek leépítenek.
Ryan sírnivalóan kiismerhet? ember. Sármos, becsületes, és rajong mindazokért a vívmányokért, amelyekkel a modern kor ajándékozza meg a nyugati embert: a sebesség, a technológia, a kényelem, az egyéni ambíciók és a földi örömök töltik ki az életét. Dúskál az élvezetekben, ám valahol legbelül érezni kezdi, hogy valami mégis hiányzik. Története érdekes kérdéseket vet fel. Globalizálódott világunkban, ahol kontinensr?l kontinensre röpködünk, és gépek közvetítenek ember és ember között, hová lettek a mély, tartalmas beszélgetések, amelyek hajdan összetartották az amerikai közösségeket? És mi történik, ha ezek a beszélgetések elt?nnek életünkb?l?

Ezek a kérdések állnak az **Egek ura** forgatókönyvének középpontjában. Sheldon Turner els? forgatókönyv-változata még nem err?l szólt, a sztorit Jason Reitman vitte el ilyen irányba. Ryan Bingham története számára arról a különleges pillanatról szól, amikor két ellentétes folyamatot figyelhetünk meg: miközben a technológia egyre szédít?bben fejl?dik, a kommunikáció rohamosan satnyul.
„H?sünknek szembe kell néznie azzal a ténnyel, hogy bár életét boldognak gondolja, valami mégis hiányzik bel?le, ez pedig a közösséghez tartozás felel?ssége – magyarázza Reitman. – Ryan Bingham annyira retteg a közösségi lét terheit?l, hogy inkább kirekeszti a saját kis világából. Ez jellemz? mai társadalmunkra is. Mind ?rülten mobilozunk meg twitterezünk meg sms-ezünk, mintha nagyon szoros kapcsolatban állnánk egymással, holott éppen az ellenkez?je igaz: nem nézünk már egymás szemébe, és egyre kevesebb valódi kapcsolatot tartunk fenn. Ryan reptéri élete ennek a metaforája. A világon bárhol mész egy repül?térre, rögtön kiismered magad: ugyanazok a boltok, éttermek, újságosstandok vannak. Mindenhol kényelem vár, de sehol sem érezhetjük magunkat otthon. Annyira globalizálódtunk, hogy már elfelejtettük, milyen a helyi közösség melege.”

Walter Kirn regénye volt a kiindulópont Reitman számára, ebb?l formálódott a forgatókönyv, amely már a maga útját járta. „A könyv több szinten is megszólított – folytatja Reitman. – Imádtam a nyelvezetét, amit fel is használtam a dialógusokban. Szépen írtam-írtam a forgatókönyvet, de közben megváltozott az életem. Találkoztam a feleségemmel, és gyerekünk lett. Ennek következtében Ryan Bingham is érettebb emberré vált, és foglalkoztatni kezdte az élet értelme. A forgatókönyv a végén már arról szólt, hogy hétköznapjainkban milyen fontosak az emberi kapcsolatok.”
Kirn regényének ötletét egy véletlen találkozás adta. Los Angelesbe repült, és megkérdezte a mellette ül? férfit, hová valósi. „Ó, hát ebbe az ülésbe, ezt válaszolta – meséli az író. – Amikor megkérdeztem, hogy érti, elmondta, hogy korábban volt lakása, de mivel évente 300 napot utazik, eladta, a holmiját bezárta egy raktárba, és azóta a szállodákat tekinti otthonának. Hozzátette, hogy jó néhány olyan pasas van, mint ?. Ahogy beszélgettünk, rájöttem, hogy tökéletesen alkalmazkodott a globális környezethez, amelyben kizárólag repül?terek, szállodák, éttermláncok, ajándékboltok és újságosstandok találhatók. Az is világos lett számomra, mennyire magányos lehet.”
Így született Ryan Binhgam figurája, aki odáig jutott, hogy negyvenes évei közepén semmilyen valódi emberi kapcsolatot nem tud felmutatni, és kizárólag a luxus-repül?utak érdeklik. „Ryan munkája az, hogy elveszi mások munkáját – magyarázza Kirn. – Akár egy massz?r, gyúrja a vállizmodat, miközben az irodai gurulós székeden kitol a liftbe. Az alkalmazottak kirúgása valóságos m?vészetté vált, ugyanakkor jogilag aggályos lehet – ezt a szakmát ?zi Ryan mesterfokon. Tulajdonképpen a klasszikus amerikai utazó ügynök korunkra jellemz? változata, aki álmokat ad el azoknak, akikkel épp el?bb közölte, hogy nincs már rájuk szükség.”
Reitman nem csak úgy vászonra adaptálta a könyvet. Fogta Kirn f?h?sét, megannyi drámai szituációt kanyarított köré, és teremtett két karaktert, akik miatt szertefoszlik Ryan kényelmes gubója. Egyikük Natalie (Anna Kendrick), a húszas éveiben járó, rendkívül lelkes, ugyanakkor kissé naiv hatékonysági szakért?, akit Bingham kénytelen a szárnyai alá venni, holott miatta áll a feje tetejére az élete. A másik Alex (Vera Farmiga), a látszólag Ryanhez hasonlóan utazásmániás üzletasszony – ?t megismerve a férfi el?ször érzi úgy, hogy komolyabb kapcsolatot szeretne teremteni egy másik emberi lénnyel.
„Ryan érdekes átalakuláson megy át a filmben: furcsa módon atyáskodni kezd Natalie felett, aki folyton körülötte nyüzsög, és foglalkozni kezd a gondolattal, hogy esetleg elvehetné feleségül Alexet” – magyarázza Reitman.
A forgatókönyv alakulását nemcsak Reitman magánéletének eseményei befolyásolták, hanem az is, hogy közben a gazdaság mély válságba süllyedt. Már majdnem kész volt a forgatókönyv, amikor beütött a súlyos recesszió, ami arra késztette Reitmant, hogy behatóbban foglalkozzon a munkavesztés kérdésével. Kockázatos lépésre szánta el magát. Ahelyett, hogy ? maga találta volna ki azokat a jeleneteket, amelyekben az alkalmazottakat kirúgják, és ?k összeomlanak, elhatározta, hogy az átlagemberek spontán reakcióit jeleníti meg a vásznon. Az ötlet revelatívnak bizonyult, mert a film drámai és komikus szövetébe ily módon sikerült beemelni a kijózanító valóságot.
„Azt akartuk, hogy a kirúgásos jelenetek ?szinték és igaziak legyenek – folytatja a rendez?. – Hát akkor mutassuk meg, hogyan zajlik ez a valóságban! Elmentünk Detroitba és St. Lousiba, mert a válság ezeket a városokat sújtotta leginkább. Hirdetést adtunk fel a helyi lapokban, hogy filmet forgatunk a munkanélküliségr?l, és ehhez keressük a szenved? alanyokat. Elkeserít?en sokan jelentkeztek. Arra kértük ?ket, meséljék el, mit mondtak, amikor kirúgták ?ket, vagy mit szerettek volna mondani. Állandóan színészekkel dolgozom, ezért elképeszt? volt számomra, hogy ezek a civilek, bár attól tartottam, majd lámpalázasak lesznek a kamerák el?tt, milyen ?szintén és hitelesen beszéltek sorsukról. A filmben a kirúgásos jelenetek a kedvenceim. Valahányszor arról beszélnek a tévében, már megint mekkora leépítést hajtottak végre, csak számokat látunk, így hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy emberekr?l van szó. Arra vagyok a legbüszkébb, hogy ebben a filmben sikerül arcokat raknunk a számok helyére.”
A film producerei m?fajilag nem tudták hova tenni a forgatókönyv végleges változatát, mivel ízig-vérig vígjáték, amit zsigerig ható érzelmek hatnak át. „Komoly film, ami ugyanakkor rettenetesen vicces – magyarázza Tom Pollock executive producer. – Pont azért imádom, mert fittyet hány a m?faji határokra. Ez Jasonnek való, az ? munkáit sosem lehet skatulyákba gyömöszölni. Már az els? két filmje is teljesen egyedi volt, akárcsak ez.”

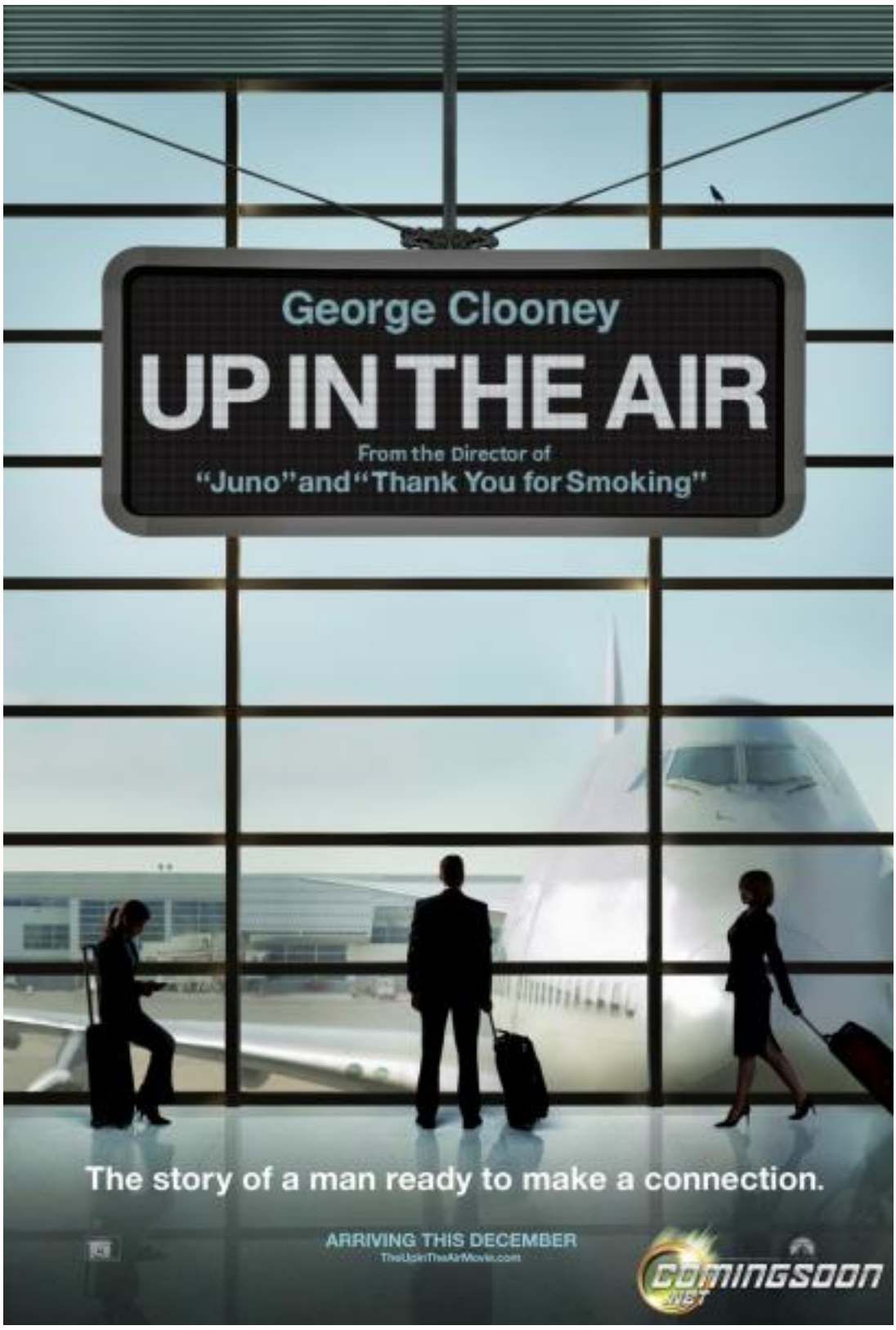

Pollock producer partnere a Montecito Picture Companytól szintén csatlakozott stábhoz. ? aztán igazán jól ismeri Jason Reitmant, hiszen édesapjáról, Ivan Reitmanr?l van szó, aki maga is jó nev? rendez? (Szellemirtók – Ghosbusters). „Producerként és apaként elmondhatom, hogy ez a legjobb forgatókönyv, amit valaha olvastam – szögezi le Ivan Reitman. – Walter Kirn regénye nyomán teljesen új történet született, ami roppant aktuális mostanában. A filmnek különleges humora van, ami segít megérteni és feldolgozni a körülöttünk zajló eseményeket. Jason ésszel és szívvel dolgozott."

Utazómagasság

Mint Reitman el?z? két filmje esetében is, az **Egek ura** motorja a komplex központi karakter. Emberünk sármos, okos és rokonszenves, ám a lelke mélyén ürességet érez, amit némi arroganciával és tettetett életörömével leplez. A szerepet eleve az Oscar®-díjas George Clooney-nak írták. „Ha olyan emberr?l csinálsz filmet, aki abból él, hogy alkalmazottakat rúg ki, és sportot ?z abból, hogy egyedül él, lehengerl?en sármos színészre van szükség – magyarázza Reitman. – George Clooneynál alkalmasabb nincs erre a feladatra. A szerepet pontosan rászabtam, és életem egyik legboldogabb pillanata volt, hogy elolvasta, azt mondta: Jason, ez marha jó!”
Clooney egymástól nagyon eltér? szerepekben bizonyította már kiváló színészi képességeit: játszott udvarias elítéltet a Coen-fivérek Ó testvér, merre visz utad? (O, Brother, Where Art Thou?) cím? musical-vígjátékában, úri bankrablót az Ocean’s Eleven – Tripla vagy semmi cím? krimiben és folytatásaiban, illetve simlis kijáróembert a Michael Clayton cím? thrillerben, amiért Oscar®-ra jelölték.
Reitman szerint Clooney tökéletesen fogta meg Ryan Bingham figuráját, mert emberi oldalát is érzékeltette ennek a komoran vicces karakternek, s így sikerült elkerülnie, hogy puszta karikatúrává váljon. „Bámulatos, ahogy George egy pillanat alatt alkalmazkodik az adott jelenethez, legyen az drámai vagy komikus – mondja a rendez?. – Ráadásul nagyon hasonlóan közelítjük meg a vígjáték m?faját. Azt valljuk, hogy a vígjátéknak hitelesnek kell lennie, nem szabad er?lködni, hogy vicces legyen. A sztorin meg a szövegen lehessen nevetni, ne a színészi játékon.”
Clooney a személyiségével is elvarázsolta a stábot. „Jópofa pali, akit azonnal megkedvel az ember – folytatja Reitman. – Ezt mondja róla mindenki, ezért els? hallásra úgy t?nhet, azért fényezik, mert akkora sztár. Aztán kiderül, hogy tényleg így van: azonnal megtalálja mindenkivel a közös hangot. Az ilyesmi azért nem árt egy forgatáson.”

„George természetes sármja és könnyed humora nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy a megfelel? árnyalatokkal játszhassa a figurát, aki nagyon gázos helyzetekbe kerül – teszi hozzá a rendez?. – Megvan az a képessége, hogy egyszerre hozza a karizmatikus mozisztárt és az esend? karaktert, akinek a b?rébe bújva több terhet kell cipelnie, mint korábban bármikor.”
Reitman két rendkívüli n?t keresett Clooney mellé, akik hatására Ryan rájön, nem biztos, hogy a sors az egyik napról a másikra él? utazó ügynök szerepét szánta számára. A férfi szemét Alex nyitja fel, aki egyrészt méltó versenytársnak bizonyul törzsutasként, másfel?l érzelmi lavinát indít el a lelkében. Erre a kulcsfontosságú szerepre a rendez? Vera Farmigát kérte fel, akire talán Martin Scorsese A tégla (The Departed) cím? filmjéb?l emlékeznek

legtöbben.
Farmigának nagyon tetszett a forgatókönyv, akárcsak az, hogy Reitmannel dolgozhat. „A forgatókönyv rendkívül okos, a karaktereket pedig briliáns módon formálták meg – mondja a színésznő. – Reitman hősnői sokkal rafináltabbak és intelligensebbek, mint más filmek nőies karakterei. Ezért szerettem meg azonnal Alex figuráját. A film ráadásul megrendítő, és pontosan arról szól, ami most körülöttünk történik. Az sem hátrány, mennyire vicces a történet. Jasonnek a vérében van a vígjáték műfaja. Teljesen rá kellett hagyatkoznom, mert borzasztóan félek az iróniától, ő pedig pontosan tudja, hogyan működik a humor."
A színésznőnek természetesen az sem volt ellenére, hogy George Clooneyba kell beleszeretnie, és kifejezetten meghatónak találta a kialakuló románcot. „Ryan azt hiszi, hogy Alexben megtalálta a tökéletes társat, mert nem akar majd komolyabb kapcsolatot. A nő pompásan beleillik a filozófiájába, miszerint az érzelmeket nem visszük túlzásba – aztán pont ő lesz az, aki teljesen belezúg a nőbe."
Farmiga sem győzi dicshimnuszt zengeni Clooneyról. „Pont ilyen partnerre volt szükségem, mert nagyon bizonytalan voltam, amikor belevágtam ebbe a filmbe. Az első ruhapróba előtt két héttel születtem meg a kisfiamat, ezért támaszra volt szükségem, és George ezt azonnal észre is vette. Ami leginkább megfogott benne, az az esze. Lényegében önmagát adja a filmben: fanyar, okos, nehezen megközelíthető pasit alakít, aki élvezi az életet. George ugyanakkor tökéletes úriember, kedves és gondoskodó. Az ég is felderült, amikor reggelente megjelent a forgatáson."
Ryan Bingham alighogy találkozik Alexszel, egy másik nő is érkezik az életébe – Natalie Keener, a fiatal hatékonysági szakértő, aki veszélybe sodorja Ryan utazgatós életformáját. Natalie csökkenteni akarja a cég kiadásait, ezért kitalálja, hogy Ryan és kollégái ne röpködjenek, hanem videókonferencián keresztül intézzék ügyeiket. Ez rémesen belekavarna Ryan életébe, ráadásul még embertelenebbé tenné a kirúgási procedúrát. Ám amikor Ryan elviszi Natalie-t egyik útjára, hogy beavassa a szakma rejtelmeibe, a lány rádöbben, milyen felkavaró dolog valakinek a kirúgása, és a felismerés sorsfordító hatással van rá.
Natalie-t Anna Kendrick játssza – ő a második legfiatalabb színésznő, akit Tonyra jelöltek a díj megalapítása óta. Az elismerést a High Society című Broadway-musicalben nyújtott alakításával érdemelte ki. Azóta több filmben is szerepelt, a Rocket Science-től az Alkonyat (Twilight)-sorozatig.
„Kifejezetten Anna Kendricknek írtam Natalie szerepét – árulja el Reitman. – Láttam a Rocket Science-ben, és elképesztőnek tartottam. A korosztályában nincs hozzá fogható színésznő. Aztán amikor eljött az **Egek ura** meghallgatására, bebizonyította, hogy igazam volt. A húszas éveikben járó színésznők általában romantikus szerepeket kapnak, Natalie viszont gyakorlatias és céltudatos, aki sok általam csodált nőre hasonlít, a feleségemet is beleértve."
Kendrick is szereti Natalie figuráját. „Amikor először beszélgettem Jasonnel a szerepről, elmondta, hogy Natalie-t több ismerősről mintázta, akik mindig frusztráltak, mert sokkal okosabbak, mint akik körülveszik őket. Natalie okos, de szorongós típus, nem érzi jól magát a bőrében és nehezen találja föl magát az emberek között. Nem hinném magamról, hogy több eszem lenne másoknál, de azonosulni tudtam a figurával, mert én is szoktam szorongani, és társaságban szintén eléggé béna vagyok."
A színésznő izgalmasnak találta, hogy Natalie meg akarja tanulni, hogyan kell hideg fejjel, precízen és egykedvűen kirugdalni az embereket. „Natalie fura egy figura, de neki erről persze fogalma sincs – magyarázza Kendrick. – Mindig ura akar lenni a helyzetnek, ám olyan szituációba csöppen, ahol nem ő osztja a lapokat. Talán ez az első alkalom, amikor teljesen elveszettnek érzi magát, és lassan derengeni kezd számára, hogy ezt a munkát nem neki találták ki."

A kirúgásos jelenetek nagy hatást tettek a színészn?re. „Az egyik jelenetben a velem szemben ül? n? elmondta, hogy tényleg most tették utcára. Nagyon kényelmetlenül éreztem magam, és nem tudtam, mit mondjak erre. Akkor esett le a tantusz, hogy ez a film sok ember számára maga a véres valóság.”
Kendrick viccesnek találta, hogy olyan filmben szerepel, amelyben a repülésnek fontos szerep jut, miközben ? maga utálja a repül?tereket. „Ki nem állhatom a terminálokat meg a repülést is, ezért volt poén, hogy szinte végig repül?tereken forgattunk. Egy ilyen létesítmény számomra maga a pokol, teljesen elveszettnek érzem magam t?le.”

Leszállás

A szeptember 11-ei merényletek óta Amerikában nagyon nehéz reptereken forgatni, Reitman azonban ragaszkodott az eredeti helyszínekhez, mert az hitelessé teszi a filmet. „Roppant bonyolult logisztika kellett ahhoz, hogy a stáb az összes felszereléssel be tudjon menni egy-egy repül?térre – meséli John Latenser helyszínfelel?s. – A stáb minden tagját szigorúan átvizsgálták a biztonságiak, a belügyesek pedig el?zetesen át is világítottak minket. Emellett úgy kellett dolgoznunk, hogy ne zavarjuk a reptér megszokott m?ködését.”
A produkció szerencsére jó viszonyt ápol az American Airlines-zal, ezért csak minimális súrlódások fordultak el?, a repül?téri személyzet és az utasok pedig nagyon boldogok voltak, amikor egyszer csak George Clooney jött velük szembe, aki ilyenkor mindig nyájasan integetett és mosolygott.

A film szerepl?i

GEORGE CLOONEY (Ryan Bingham) Oscar®-díjas színész, producer, forgatókönyvíró és rendez?.
2006-ban Clooney három Oscar®-jelölést kapott: legjobb rendez?, legjobb eredeti forgatókönyv (Jó estét, jó szerencsét! – Good Night, and Good Luck); legjobb mellékszerepl? (Syriana), ez utóbbi jelölést sikerült díjra váltani. 2007 legnagyobb amerikai kritikai sikere a Michael Clayton volt, amelyért Clooney Oscar®-ra és Arany Glóbuszra jelölték.
Válogatott filmográfia: B?rfejek (Leatherheads), Éget? bizonyíték (Burn After Reading), Ó, testvér, merre visz utad? (O Brother, Where Art Thou?), Kegyetlen bánásmód (Intolerable Cruelty), Ocean’s Eleven – Tripla vagy semmi,

Ocean’s Twelve – Eggyel n? a tét, Ocean’s Thirteeen – A játszma folytatódik, Egy veszedelmes elme vallomásai (Confessions of a Dangerous Mind /els? rendezése/), Sivatagi cápák (Three Kings), Mint a kámfor (Out of Sight), Solaris, The Peacemaker, Batman és Robin (Batman & Robin), Micsoda nap! (One Fine Day), Alkonyattól pirkadatig (From Dusk Till Dawn).
Pályafutása elején számos tévésorozatban szerepelt, a nagy kiugrást a Vészhelyzet (ER) Ross doktorának megformálása hozta el számára.

VERA FARMIGA (Alex) hétgyerekes ukrán-amerikai család sarja, hatéves koráig csak ukránul beszélt. Eredetileg optometristának készült, de végül a színészetet választotta. Kezdetben Broadway-darabokban játszott, majd felfedezték a filmesek. A színészn? jelenleg, amikor nem forgat, egy farmon él férjével és kisfiával, és hobbijának, a kecsketenyésztésnek hódol.
Fontosabb filmjei: A csíkos pizsamás fiú (The Boy in the Striped Pyjamas), Csontodiglan (Down to the Bone), Joshua, Never Forever, A tégla (The Departed), A mandzsúriai jelölt (The Manchurian Candidate), Halálos hajsza (Running Scared).

ANNA KENDRICK (Natalie) nemzedékének egyik legígéretesebb színészn?je, színházban, filmen és televízióban egyaránt nagy sikereket arat.
Válogatott filmográfia: Camp, Alkonyat (Twilight), Scott Pilgrim vs. The World, Rocket Science, The Marc Pease Experience.

JASON BATEMAN (Craig Gregory) 2004-ben Arany Glóbuszt kapott Az ítélet: család (Arrested Development) cím? vígjátéksorozat f?szerepéért, továbbá Emmyre és két Screen Actors Guild Awardra jelölték. Azóta Bateman befutott mozisztár lett, miközben nem maradt h?tlen gyökereihez, a televíziózáshoz, és továbbra is producerként, forgatókönyvíróként és kreátorként tevékenykedik a kis képerny? számára.
Fontosabb filmjei: Extract, A dolgok állása (State of Play), Hancock – A h?stehetség (Hancock), Füstölg? ászok (Smokin’ Aces), Juno, A királyság (Kingdom), Mr. Magorium csodás áruháza (Mr. Magorium’s Wonder

Emporium), Szakíts, ha bírsz!, Kidobós: sok flúg disznót gy?z, Starsky & Hutch, Édes kis semmiség (The Sweetest Thing).

A film alkotói

JASON REITMAN (rendez?, forgatókönyvíró, producer) eredeti, okos és vicces filmeket készít, amelyek központi témája egy-egy társadalmi kérdés. Els? rövidfilmjét (Operation) 19 éves korában készítette, a Sundance fesztiválon volt a premierje. Rövidfilmjeit több mint száz fesztiválon mutatták be szerte a világon.
Az **Egek urá**val együtt eddig három nagyjátékfilmet rendezett: Thank You for Smoking (Arany Glóbusz-jelölés legjobb rendez? kategóriában), Juno (Oscar®-jelölés legjobb rendez?, legjobb film, legjobb n?i f?szerepl? legjobb forgatókönyv kategóriában, végül utóbbi nyerte el a díjat).

IVAN REITMAN (producer) habkönny?, illetve szofisztikált vígjátékokkal alapozta meg rendez?i/produceri hírnevét. Családja Komarnóból vándorolt ki Kanadába 1950-ben, amikor ? négyéves volt. Eredetileg zenésznek készült, de érdekl?dése gyorsan a film felé fordult.
Fontosabb filmjei: Party zóna (Animal House), Bombázók a seregnek (Stripes), Szellemirtók (Ghostbusters), Dave, Hat nap hét éjszaka (Six Days Seven Nights), Ikrek (Twins), Evolúció (Evolution), A szuper exn?m (My Super Ex-Girlfriend).
Reitman rendezte a Dilibogyók – Táborparádé (Meatballs) cím? vígjátékot, amelyet a mai napig az egyik legsikeresebb kanadai filmnek tartanak.

A háttéranyagokat a

UIP DUNA
NEMZETKÖZI FILM KFT.

biztosította.

Ajánló